Choral og Hymne,

opført

i

Holmens Kirke,

til Bedste for Holmens Sogns

Arbeidshuus,

Onsdagen den 19 December 1792.

Texten af Frankenau og Thaarup.

Musiken af Schultz.

Kiøbenhavn 1792,
trykt hos Sebastian Popp.

For Talen.

Choral.

Texten af Frankenau.

Musiken af Schultz.

Vil du, at sagtelig og sød
den lange Søvn engang skal være,
Med alle Undertryktes Nød
Du stedse kierlig Medynk bære.
Giør vel! saa lyder Mildheds Bud,
Og du skal nyde Løn hos Gud.

Tænk!

Tænk! medens du i Lykkens Skiød
Bortspiller Tiden under Glæde,
Saa mangen een sit muldne Brød
Med Kummers bittre Graad maa væde;
O! skue hans Lod! og kom ihu!
Han er jo Menneske som Du.

Hver Armods Træl din Broder er
Og Himlens Gud er eders Fader,
Som huld og kiærlig til enhver
Sin Godheds milde Haand oplader;
Og hvad er større Hæld for dig
End Godheds Gud at være lig?

For kristelig at raade Bod
Paa nogen Armods tunge Smerte,

Gav

Gav Gud den Rige Overflod
Og Mand med Qvinde følsomt Hierte;
Og hvo ei Medynk lader see
Skal Gud ei heller Medynk tee.

Men hver som til den Armes Vraae
Med taareblandet Öie iiler,
Og som den Usle fra sit Straae
Med takfuld Aand imøde smiler:
Tilfredshed, Roe og Salighed
Fra Gud til ham skal strømme ned.

Saa mangen Skæbnen føde lod
Til Kaar, som ei hans Daad fortiente,
Imedens mangen From og God
Af Livet kun dets Taarer tiendte;

Og

Og var det vel vor egen Daad,
Om Glæde blev vor Lod for Graad?

I Taage svøbt er hvert et Fied,
Som Herren lader Støvet træde;
Ugranskeligt er hvert et Leed
I hiin den store Skabnings Kiæde.
Den Armes Pialter, Riges Guld
Og jordisk Hæder, alt er Muld!

Kun Dyden varer evig ved,
Langt over Død og Grav den svæver.
Dens Datter er Velgiørenhed,
Som Støvets Siæl til Engle hæver;
Giør vel! saa lyder Dydens Bud,
Og du skal nyde Løn hos Gud.

Efter

Efter Talen.

Hymne.

Af Thaarup.

Musiken af Schultz.

Gud Jehovah! vi prise dig!
Til dig vort Hierte hæver sig.
O du! som var, som er og bliver;
Lyksalighedens runde Giver!
Hvo er, som du, o! Jehovah?
Du er vor Gud! Halleluja!

Ved

Ved Glimtet af din Herlighed
Seraphers Chore knæle ned,
Og Evighedens Harmonier
Og Himlens Jubler daaner, tier —
Ei Lyd til Stemme aandes ud;
Alt tier og tilbeder Gud!

Gud! Himle zittre for din Magt;
Og Sole svinde for din Pragt:
Og alt er opfyldt med din Ære;
Dig love alle Himlens Hære,
Og Jord og Havet stemmer i;
Og alt! og alt! er Harmonie!

Du vink'de — straalende frembrød
Hver Soel af Mørkets Moderskiød;

Og

Og Verd'ner deres Kreds begyndte:
Det store Alt din Magt forkyndte;
Almægtig er du Jehovah!
Hvo er, som du? Halleluja!

Omstraalet af sin Herlighed
Seer Herren fra sin Trone ned;
Seer trindt om Livets Hære vrimle;
Men Sole, Verdner, Himles Himle,
Hvad ere I for Almagts Aand?
Det Draaben er i Mandens Haand —

Bryd Jord, bryd Himmel vældigt ud!
Syng: Hellig! Hellig! Hellig! Gud!
Du overskuer Jordens Riger:
Seer Tanken, som i Hiertet stiger;

Alt er dig lige stort og nær;
Gud er hos alt — vor Gud er her!

Knæl Folkets Fyrste ydmygt ned!
For Herrens Aasyn og tilbed!
Gud Jehovah velsigner Kroner:
Gud Jehovah henaander Troner;
O Jordens Gud! som det thu!
At han er Herren! — Støv er du!

Knæl Folk med eders Fyrste ned
I tillidsfuld Ærbødighed:
Gud Jehovah! du er vor Fader!
Selv, naar du revser, er du Fader!
Men hvo, som lyder dine Bud,
Den, Fader! lønner du, som Gud!

Dit

Dit Bud er Fred og Himlens Haab;
Thi hæve sig vort Fryderaab:
Dig Herre vorde Priis og Ære!
Du Sandheds Vei os vilde lære;
Hvo er som du, o Jehovah!
Vor Fader! Gud! Halleluja!

Alt levende forsamler sig
Og haabende seer op til dig,
Naar du din milde Haand oplader,
Du Ormens og Seraphens Fader!
Din Godhed gryer med hver Dag,
Du mætter alt med Velbehag!

Fra dig gaaer Vaaren yndig ud
At smykke Jorden som en Brud:

For

For dig det fulde Ax sig bøier:
Dig Høstens Fryderaab ophøier:
Og mod den mørke Vinters Kuld
Du klæder os med Lammets Uld!

See stolte Fyrster ruste sig,
Og true Undergang og Krig:
Nu Stridens Tordenrøst sig hæver,
Og Hytter falde, Sletten bæver:
I Blodstrøm Axet trædes ned:
Da vinker Gud — og der er Fred!

Orkaner prise dig, O Gud!
Og Tordner buldre: du er Gud!
Naar Havet sig mod Himlen hæver,
Og Jordens faste Grundvold bæver,

Det

Det er dit Bud o Jehovah!
Dit Bud er Held — Halleluja.

Skue naadig til vor Samfund ned!
Opfyld hvert Hierte med din Fred;
Hør Tvillingrigets Millioner
Du Herre! som befæster Troner!
Velsign med Lykke Kongens Daad;
Velsign med Viisdom Kongens Raad.

Alt Folkets Haab, vor Kongeslægt
Tag Herre! i din Varetægt:
O! lad den aldrig savnet være,
Som skal dit Folk med Hæld regiere:
Velsign vort Land med Frugtbarhed:
Vort Mod i Krig, vor Flid i Fred;

Al-

Alvældes Gud, vi prise dig!
Algodheds Gud, vi takke dig!
Vær Jord et Altar til hans Ære!
Du Himmel skal dets Hvælving være!
Alt Livets Haab er Jehovah!
Al Livets Røst Halleluja.